

Sag anlagt den 28. februar 2022 — Kremer mod Kommissionen

(Sag T-110/22)

(2022/C 158/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christiane Kremer (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne D. Grisay og A. Ansay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Stævningen med påstand om annullation/ansvar uden for kontraktforhold fremmes til realitetsbehandling.
- Sagsøgeren gives medhold, og følgelig:
 - Principalt:
 - Sagsøgeren gives medhold i annullationssøgsmålet og det fastslås, at ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på realitetsbehandling af 24. februar 2022 er ugyldigt med den begrundelse, at:
 - artikel 77 i tjenstemandsvedtægten og artikel 11 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten, hvorpå meddelelsen om fastsættelse til sagsøgeren er baseret, er ulovlige.
 - Europa-Kommissionen, ved ikke, i sin meddelelse om fastsættelse, at foreslå sagsøgeren nogen godtgørelse af de pensionsrettigheder, der ikke blev medregnet af den kompetente EU-myndighed, har tilsidesat sin omsorgspligt.
 - Europa-Kommissionen, ved ikke, i sin meddelelse om fastsættelse, at foreslå sagsøgeren nogen godtgørelse af de pensionsrettigheder, der ikke blev medregnet af den kompetente EU-myndighed, har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 - Sagsakterne tilbagesendes til ansættelsesmyndigheden med henblik på, at denne kan fastsætte det beløb, der skal tilbagebetales til sagsøgeren.
 - Subsidiært:
 - Sagsøgeren gives medhold i erstatningssøgsmålet baseret på ugrundet berigelse med den begrundelse, at sagsøgeren har mistet de pensionsrettigheder, der blev indbetalt til sagsøgerens nationale pensionsordning og som den kompetente EU-myndighed ikke tog hensyn til og som tilsvarende har beriget Den Europæiske Unions pensionskasse.
 - Kommissionen tilpligtes at erstatte de to økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt, på datoen for indleveringen af denne stævning opgjort til EUR 55 401,07.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en ulovlighedsindsigelse for så vidt angår artikel 77, stk. 1, i vedtægten for tjenstemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og for så vidt angår artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten. Sagsøgeren har gjort gældende, at de førnævnte bestemmelser fastsætter, at tjenstemanden skal træffe en afgørelse om at overføre sine pensionsrettigheder, optjent i det nationale system, til Den Europæiske Unions pensionskasse inden ti år efter, at han påbegyndte sit arbejde i EU-institutionernes tjenstegrene. Det er imidlertid først på pensionstidspunktet, at den tjenstemand, der har foretaget en overførsel, præcist kan måle rækkevidden af hans eventuelle overførsel, bl.a. på grund af reglen, som begrænser pensionernes størrelse til 70 %. Sagsøgeren har heraf udledt, at denne regel skaber en forskelsbehandling i forhold til en tjenstemand, der har haft hele sin karriere i EU-systemet, i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af bistandspligten og af omsorgspligten i vedtægtens artikel 24. Sagsøgeren har gjort gældende, at tjenestemænd i forbindelse med overførslen af deres pensionsrettigheder fra det nationale system til Den Europæiske Unions pensionskasse normalt fra Kommissionen modtager en oversigt, hvori det præciseres, om de har ret til en godtgørelse af den ikke godtgjorte aktuarmæssige modværdi af de beløb, der er optjent i deres nationale ordning og ikke er medregnet i Unionens pensionssystem. Endvidere sker godtgørelsen generelt uden indskrænkninger eller særlige skridt. Ifølge sagsøgeren har hun imidlertid hverken modtaget denne oversigt eller nogen godtgørelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling. Sagsøgeren er af den opfattelse, at der eksisterer en forskelsbehandling, som ikke er begrundet ved et objektivi kriterium, mellem visse tjenestemænd, som tildeles en godtgørelse i forbindelse med overførslen af deres pensionsrettigheder, og andre for hvem dette ikke er tilfældet.
4. Fjerde anbringende om, at der foreligger ansvar uden for kontraktforhold som følge af eksistensen af en ugrundet berigelse til skade for sagsøgeren.

Sag anlagt den 28. februar 2022 — Baert mod Kommissionen

(Sag T-111/22)

(2022/C 158/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rhonny Baert (Deinze, Belgien) (ved advokaterne D. Grisay og A. Ansay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Stævningen med påstand om annullation/ansvar uden for kontraktforhold fremmes til realitetsbehandling.
- Sagsøgeren gives medhold, og følgende:
 - Principalt:
 - Sagsøgeren gives medhold i annullationssøgsmålet og det fastslås, at ansættelsesmyndighedens stiltiende afslag af 28. februar 2022, samt afgørelsen truffet af Europa-Kommissionen den 21. december 2016 (meddelelse om fastsættelse) er ugyldige, med den begrundelse, at:
 - artikel 77 i tjenstemandsvedtægten og artikel 11 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten, hvorpå meddelelsen om fastsættelse af 21. december 2016 er baseret, er ulovlige.
 - Europa-Kommissionen, ved ikke, i sin meddelelse om fastsættelse af 21. december 2016, at foreslå sagsøgeren nogen godtgørelse af de pensionsrettigheder, der ikke blev medregnet af den kompetente EU-myndighed, har tilsidesat sin omsorgspligt.
 - Europa-Kommissionen, ved ikke, i sin meddelelse om fastsættelse af 21. december 2016, at foreslå sagsøgeren nogen godtgørelse af de pensionsrettigheder, der ikke blev medregnet af den kompetente EU-myndighed, har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 - Sagsakterne tilbagesendes til ansættelsesmyndigheden med henblik på, at denne kan fastsætte det beløb, der skal tilbagebetales til sagsøgeren.
 - Subsidiært:
 - Sagsøgeren gives medhold i erstatningssøgsmålet baseret på ugrundet berigelse med den begrundelse, at sagsøgeren har mistet de pensionsrettigheder, der blev indbetalt til sagsøgerens nationale pensionsordning og som den kompetente EU-myndighed ikke tog hensyn til og som tilsvarende har beriget Den Europæiske Unions pensionskasse.
 - Kommissionen tilpligtes at erstatte det økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt, på datoen for indleveringen af denne stævning opgjort til EUR 31 066,80, eller i det mindste til 39,18 % af de periodiske ydelser, som Kommissionen har modtaget siden den 1. februar 2017, med tillæg af samme procentsats for fremtidige ydelser.